

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg konstaterer, at hr. Bjørn Westh var meget punktlig. Så er det bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Fru Marianne Jelved uddelte jo ris og meget lidt ros til alle sider, og en af de dadlende bemærkninger, der faldt til Socialdemokratiet, var, at fru Marianne Jelved fandt, at det var direkte – jeg kan ikke huske, om udtrykket var lige det, men det var noget i den retning – upassende, at Socialdemokratiet og – håber vi – flere partier i Folketinget vil blande sig i rammerne for den kommunale økonomi.

Jeg vil gerne spørge fru Marianne Jelved, hvorfor det er upassende, at et parti med 71 mandater i Folketinget interesserer sig for den kommunale økonomi, men helt naturligt, at en regering, der repræsenterer 60 mandater, vil diktere vilkårene for de kommunale budgetter. Jeg synes, det er naturligt, at både regeringen og de andre partier i Folketinget interesserer sig for den kommunale økonomi.

Fru Marianne Jelved var meget vred over, at nogle kommuner overvejende at sætte kommuneskatten i vejret. Jeg kan sige, at det f.eks. gælder tidligere formand for Kommunernes Landsforening Evan Jensens kommune, hvor man vil sætte skatten op med 1 pct.

Jeg tror, at det også vil ske i konservativt og socialdemokratisk styrede kommuner. Hvorfor gør de det? Jo, for de kan ikke bare lade overskuddet vokse og vokse. De er nødt til at skabe balance mellem indtægter og udgifter.

I de sidste år af KVR-regeringen fik de at vide, at økonomien ville udvikle sig på en meget mere positiv måde, end den faktisk har gjort. Derfor står de i dag, og det er alle partier i Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen og i Københavns Kommune enige om, med en manko på mindst 6 mia. kr. Den har de ikke for at opfylde Folketingets yderligere krav fastsat ved dagsordener, som også Det Radikale Venstre har stemt for, ikke for at yde en større service i forhold til borgerne, men bare for at fastholde det niveau, man hidtil har haft.

Er der egentlig noget urimeligt i, at Socialdemokratiet for at sikre de ældre osv. mod forringelser i den situation siger, at hvis ikke det lykkes at finde en tilfredsstillende aftale, er det et fælles ansvar for hele Folketinget at sikre anstændige rammer for kommunerne?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har et spørgsmål, der er fremkaldt af fru Marianne Jelveds indlæg, men det er ikke stilet til fru Marianne Jelved. Fru Marianne Jelved sluttede med at sige, at Det Radikale Venstre kunne stemme for to dagsordener, både den af CD og den af SF stillede dagsorden. Socialdemokratiet har sagt det samme. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad regeringspartierne siger. Vil regeringspartierne afvise den af SF foreslåede dagsorden? Jeg minder om, at den går ud på, at regeringen opfordres til straks ved næste samlings begyndelse at lægge en plan frem til nedbringelse af arbejdsløsheden til drøftelse her i Tinget. Jeg har personlig, det er klart, tvivl om, hvorvidt en sådan plan vil være tilfredsstillende. Jeg tror ikke, den vil være det, men jeg tror alligevel, det må være i regeringens egen interesse også i betragtning af de stærke ord, som statsministeren faktisk sagde i sit indlæg om den alt for høje arbejdsløshed, at få en sådan debat straks fra samlingens begyndelse. Jeg synes derfor, at regeringspartierne skulle tilkendegive, at de kan støtte den af SF foreslåede dagsorden, ligesom altså Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan gøre det, hvis den kommer først til afstemning.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Lykketofts omsorg for underskuddet på vores statsbudget deler vi, men vi har ofte fornemmelse af, at hr. Lykketoft har det ligesom de italienske politikere i EF-politikken. De siger, at nu skal vi endelig lave noget europæisk, og de er med til at vedtage næsten hvad som helst, men det bliver aldrig gennemført. Jeg har indtryk af, når hr. Lykketoft taler om økonomi og siger, at nu skal vi endelig have underskuddet ned, at man, når vi skal til at gennemføre det, så ikke tør være med. Nej, så går man den anden vej og vedtager den ene udgift efter den anden. Når man har gjort det, siger man, at det dog er forfærdeligt, at vi ikke kommer videre, at det underskud ikke forsvinder.

Jeg går ud fra, når hr. Lykketoft nu igen tager det op, at han så mener det, for vi har ikke set nogen som helst realistiske forslag fra Socialdemokratiets side ud over de luftige, som hr. Lykketoft ved ikke kan gennemføres i dette Folke-